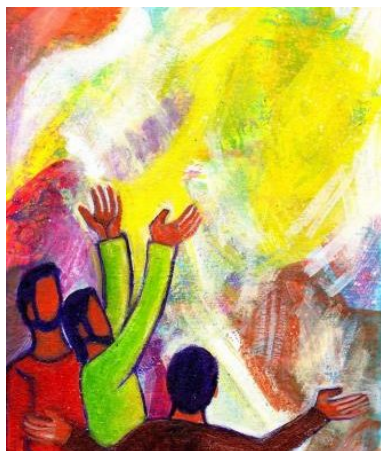


26.05.2025 PONEDELJEK Filip Neri, duhovnik		Še ta teden šmarnična pobožnost od ponedeljka do petka ob 18.40
27.05.2025 TOREK Alojzij Grozde, mučenec		
28.05.2025 SREDA Avgustin Canterburyški, škof		
29.05.2025 ČETRTEK GOSPODOV VNEBOHOD		
30.05.2025 PETEK Kancij, Kancijan in Kancijanila, muč		
31.05.2025 SOBOTA OBISKANJE DEVICE MARIJE		
01.06.2025 7 VELIKONOČNA NEDELJA	TOMAJ 11.30h	ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE (med mašo podelitev zakramenta sv. krsta dvema novokrščencema: URBANU in NIKU-(Nikolaju)

V nedeljo 1. junija bo sv. maša v Tomaju ob 11.30. Med mašo sta napovedana dva krsta. Maševal bo naš rojak g. Žarko iz Bazovice.



ŽUPNIJA TOMAJ

6 VELIKONOČNA NEDELJA



Štev.22, LETO XIII.

25. MAJ 2025



Sveti Duh nas uči evangelij

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 14,23-29)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem:
»Če me kdo

ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem. Kdor me ne ljubi, se ne drži mojih besed; in beseda, ki jo slišite, ni moja, ampak od Očeta, ki me je poslal. To sem vam povedal, dokler sem še med vami. Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal. Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaš. Slišali ste, da sem vam rekel: »Odhajam in pridem k vam.« Če bi me ljubili, bi se razveselili, da grem k Očetu, saj je Oče večji od mene. In zdaj sem vam povedal, preden se zgodi, da boste verovali, ko se zgodi.

Duhovna spodbuda



Velika obljuba: Bog v nas

V naši družbi imamo veliko stvari; Smo družba potrošnje, hrupa, z veliko besedami in zmedo. Manjkajo pa nam nekatere temeljne stvari, revni smo v globini, v tišini, v pravih vrednotah.

Potrebujemo notranjost, potrebujemo konkretnost v pravičnosti in dobroti. V današnjem evangeliju nam

Jezus pravi: »Če me kdo ljubi,

se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil in prišli bomo k njemu in pri njem prebivali.« Potrebujemo bi izkušnje svetnikov, še posebej sv. Elizabete od Trojice in p. Charles de Foucaulda, da bi vsaj malo razumel globino in resnico te Jezusove obljube. Vsekakor želimo ljubiti Gospoda. Pravi nam, da naša ljubezen ne sme biti v besedah, ampak se mora graditi v dejanjih, v izpolnjevanju in udeležanju njegovih zapovedi. Nekateri bi rekli: Težko je. V redu: včasih je lahko težko, ampak je mogoče, je lepo, je pomembno, je najlepša stvar.

Mnogi ljudje živijo po zapovedih in velikokrat smo jih tudi sami uspeli živeti z vedrino, predanostjo in mirom v srcu. Kako lepo je videti ljudi, ki premagajo sebičnost in se odprejo bratski ljubezni, pozornosti do drugih, dajanju in samožrtvovanju. To se dogaja še posebej v življenju naših družin; To se dogaja v življenju krščanske skupnosti, kjer mnogi ljudje ponujajo razpoložljivost, sodelovanje, vero, molitev, žrtvovanje, kjer se pojavljajo številne oblike poklicev. To postane očitno, ko obiščemo številne skupnosti redovnikov in redovnic, prostovoljcev, ki se posvečajo invalidom, mladim ali starim, katerim ponujajo vsega sebe, od najskromnejših storitev do spodbujanja njihovega dostojanstva in življenja. Obstajajo ljudje, ki živijo odpuščanje, drugi, ki pri svojem delu iščejo poštenost in iskrenost, tretji pa gradijo ljubezen in zvestobo v zakonu in družini. Lahko bi nadaljevali z mnogimi drugimi primeri. Božje zapovedi so najlepši način, da dobro gradimo svoje življenje na zemlji in življenje drugih, da iz dneva v dan gradimo in si zaslužimo svoj raj v večnosti. Ne smemo obupati, ko se nam je težko držati zapovedi; malo po malo nam bo uspelo. Ko delamo napake, je Gospod ob nas, da nam odpusti in nam pomaga, da si povrnemo dobro voljo.

Pomembna stvar v življenju je ljubiti! (»Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem svojim ... in svojega bližnjega kakor samega sebe.«) Velikokrat niso pomembni rezultati, temveč volja, da vsak dan znova začnemo ljubiti druge, tako kot Bog ljubi nas, ki nenehno obnavlja svoje zaupanje v nas.

Svetnik pravi: »Ljubi torej, ne da bi postavljajl preveč vprašanj. Ljubi vse, ljubi vedno, ljubi z veseljem, kajti Bog ljubi tiste, ki dajejo z veseljem.« Na tej točki, v želji in prizadevanju, da bi ljubili Gospoda in izpolnjevali njegovo besedo, nam Jezus daje svojo veliko obljubo: »Moj Oče ga bo ljubil in prišli bomo k njemu in pri njem prebivali.« Bog živi v človekovem srcu, Bog živi v mojem srcu! In če Bog živi v mojem srcu, je vse mogoče, vse dobi vrednost, vse je upanje, svetost in milost. "Pomislite, kakšno praznovanje je, dragi bratje, imeti Boga v svojem domu!" (Sv. Gregor Veliki) To postane pravo krščansko življenje: Trojica v nas in mi v Trojici, v resničnem, intimnem, konkretnem odnosu naše osebe z osebami Trojice: resničen odnos od osebe do osebe z Očetom, s Sinom, s Svetim Duhom. »Kdor ostane v ljubezni, ostane v Bogu in Bog v njem,« piše sveti Janez. Kjer je utrujenost, greh, malodušje, šibkost, nam Jezus da Tolažnika, Svetega Duha: »On vas bo naučil vsega in vas spomnil vsega, kar sem vam povedal.« Sveti Duh je naša moč, naše upanje, naš mir, naše veselje. In Sveti Duh nam pomaga soočiti se z življenjem in njegovimi težavami: osebnim življenjem, družinskim življenjem, življenjem v krščanski skupnosti, kot se je zgodilo v prvi krščanski skupnosti v Jeruzalemu, kot se je zgodilo tolikokrat v občutljivih trenutkih v življenju Cerkve in človeštva. V našem času nam je Gospod dal dar mnogih lepih in svetih duš, tudi med mladimi, med otroki. Spomnimo se lahko malega Manuela (9 let), Carla Acutisa, Sandre Sabatini, Nicole Perin, sestre Klare, PierGiorgia iz Frassati, Nennoline (7 let), Chiare Luce Badano ... Jezus nam še naprej pošilja svojega Svetega Duha, ki nas uči in nas spominja na svojo ljubezen ter nam daje moč življenja v vsaki situaciji. Jezus pravi:



»Mir vam dajem, svoj mir vam dajem, ne kakor daje svet ...« Še naprej moramo prositi Gospoda za mir, usmiljenje, odrešenje za naše človeštvo, še posebej za revne, trpeče, nedolžne žrtve vojnih spopadov. Pridi Duh miru, pridil Duh ljubezni...